

آیا بزرگ‌ترین منطقه‌ی نفت خیز جهان به یک بازار مهم هیدروژن تبدیل خواهد شد؟

خصوصاً، اخیراً انتشار اطلاعات مربوط به اجرای دو پروژه‌ی هیدروژن سبز در خاورمیانه خبرساز شده است. دبی، یکی از امیرنشین‌های امارات متحده‌ی عربی و سومین عضو مهم تولیدکننده‌ی نفت در اوپک، با کمک شرکت زیمنس آلمان، اولین پروژه‌ی تولید هیدروژن سبز در مقیاس صنعتی را به کمک برق خورشیدی در خاورمیانه و شمال آفریقا آغاز کرده و عمان نیز از ساخت یکی از بزرگ‌ترین تاسیسات تولید هیدروژن سبز خبر داده است. ■

اعضای اوپک می‌باشند، در نظر دارند تا با توجه به آینده‌ی بازار نفت و سوخت‌های فسیلی و برای رهایی از وابستگی به درآمدهای نفتی، با حمایت و پشتیبانی دولت‌های خود و همکاری شرکت‌های مهم بین‌المللی نفت و انرژی در جهان، به کمک الکترولیز آب (با استفاده از برق خورشیدی و یا بادی)، این منطقه را به بازاری برای تولید و تجارت انرژی پاک یا همان انرژی سبز (هیدروژن) نیز تبدیل و به عبارتی، بازار انرژی منطقه‌ی خود را متنوع کنند. در آخرین تلاش‌های انجام شده در این

از آنجا که انتظار می‌رود در آینده‌ی نزدیک هیدروژن نقش برجسته‌ای در کاهش انتشار کربن از صنایع انرژی‌بر در جهان داشته باشد، به همین منظور، تولیدکنندگان مهم نفت در خلیج فارس در تلاش هستند تا از این فرصت استفاده کرده و به جهان نشان دهند که خلیج فارس علاوه بر توانایی در تولید و صدور نفت، می‌تواند در تولید و صدور انرژی پاک هیدروژن (به عنوان یکی از سوخت‌های تمیز و بدون کربن) نیز فعالیت کنند. این کشورها که برخی از مهمترین

مذاکره‌ی یک شرکت اماراتی با مقامات عراقی برای توسعه‌ی میادین گازی

دارد که بیشتر گاز و مایعات همراه با آن را از میادین "خورمور" و "چمچمال" در منطقه‌ی کردستان عراق استخراج می‌کند. وزیر نفت عراق اخیراً در مورد تامین گاز مورد نیاز کشور گفت: عراق با هدف کاهش وابستگی به واردات انرژی (گاز و برق) از ایران تلاش می‌کند تا با اختصاص سرمایه‌ای معادل ۱۵ میلیارد دلار و مشارکت شرکت‌های خصوصی و فعال در بخش انرژی، تولید گاز خود را تقویت کرده و توسعه دهد. قرار است با اجرای پروژه‌های موردنظر در برنامه‌ی پیش‌بینی شده، تولید گاز کشور تا ۴ میلیارد فوت مکعب در روز برسد که توان تولید برق تا ۱۶ گیگاوات را در کشور خواهد داشت. ■

۲۵۰ میلیون دلار وام جهت تامین مالی طرح توسعه‌ی پروژه‌ی "خورمور" است که شامل دو فاز ۲۵۰ میلیون فوت مکعبی در روز بوده و ظرفیت تولید این میدان را از ۴۴۰ میلیون فوت مکعب فعلی به ۹۴۰ میلیون فوت مکعب در روز می‌رساند. انتظار می‌رود، هزینه‌ی تولید ۲۵۰ میلیون فوت مکعب اول برابر با ۶۰۰ میلیون دلار باشد و تولید در آن از آوریل ۲۰۲۳ آغاز شود. بیشتر گاز تولیدی در عراق همراه با نفت تولید می‌شود که مشمول قرارداد کاهش تولید اوپک پلاس و در نتیجه کاهش "گاز تولیدی همراه" بوده و بیشتر آن نیز بدون هیچ استفاده‌ای، سوزانده می‌شود. شرکت دانا گاز، ۳۵ درصد از سهام کنسرسیوم پرل را در اختیار

شرکت دانا گاز امارات که بخشی از کنسرسیوم "پرل" است، هم‌زمان با گسترش فعالیت‌ها در منطقه‌ی خودمختار کردستان عراق، از یک سو در حال مذاکره با بغداد برای توسعه‌ی میادین گازی و از سویی دیگر با مصرف‌کنندگان و خریداران احتمالی گاز در بازار، برای عقد یک قرارداد فروش محصول تولیدی از تاسیسات جدید که در فاز دوم احداث خواهد شد، می‌باشد. این شرکت هم‌اکنون بر روی توسعه‌ی میدان گازی "خورمور" در منطقه‌ی خودمختار کردستان فعالیت می‌کند و قرار است فاز دوم آن را نیز به زودی به مرحله‌ی تولید برساند. کنسرسیوم پرل همچنین در حال مذاکره با موسسات مالی آمریکا برای دریافت

توسعه‌ی میدان جدید نفتی (Bacalhau) در برزیل

یکی از اولین اخبار در این زمینه است که پس از اعلام دو هفته‌ی پیش آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) مبنی بر عدم ضرورت سرمایه‌گذاری در صنعت نفت و گاز در صورت تمایل دنیا به انتشار کربن صفر تا سال ۲۰۵۰، منتشر شده است. انتظار می‌رود که نقطه‌ی سربه‌سری نفت تولیدی از این میدان کمتر از ۳۵ دلار برای هر بشکه باشد و همچنان مقرر شد در فاز اول، نفت تولیدی توسط یک نفتکش شاتل بارگیری و به بازار عرضه شود و هم‌زمان گاز همراه تولیدی نیز دوباره به مخزن تزریق شود. به علاوه، شرکت‌های مجری پروژه موظف شده‌اند تا بیشترین تلاش خود را در افزایش کارایی انرژی مصرفی برای تولید برق مورد نیاز به کمک اجرای سیستم توربین سیکل ترکیبی (گاز و بخار) نیروگاه به کار گیرند. ■

floating production storage and offloading unit (FPSO) در میدان است. بنا به اعلام Equinor، ظرفیت تولید این واحد تولیدی شناور که یکی از بزرگ‌ترین FPSOها در برزیل است معادل ۲۲۰ هزار بشکه در روز و با ظرفیت ذخیره‌سازی ۲ میلیون بشکه می‌باشد. بر اساس برنامه‌ی پیش‌بینی شده، قرار است بهره‌برداری از این فاز از سال ۲۰۲۴ آغاز شود. شرکت Equinor حجم ذخایر قابل برداشت فاز اول میدان مورد اشاره را یک میلیارد بشکه برآورد کرده است. مدیران شرکت Exxon در برزیل نیز توسعه‌ی میدان Bacalhau را یک سرمایه‌گذاری استراتژیک در سبد جهانی پروژه‌های آن شرکت تلقی کرده که می‌تواند بازدهی بالایی را برای آن شرکت، شرکا و مردم برزیل به ارمغان بیاورد. خبر اختصاص ۸ میلیارد دلار برای توسعه‌ی این میدان توسط شرکت‌های بین‌المللی نفتی نیز

شرکت عملیاتی نروژی Equinor، تصمیم قطعی خود را پیرامون سرمایه‌گذاری ۸ میلیارد دلاری به همراه شرکت آمریکایی Mobil Exxon، برای فاز یک توسعه‌ی میدان جدید نفتی Bacalhau در بستر نمکی زیر دریا در بخش فراساحلی حوضه‌ی سانتوز برزیل اعلام کرد. سهم این دو شرکت در پروژه‌ی مهم مورد اشاره که در ماه مارس توسط آژانس ملی نفت، گاز و سوخت برزیل تصویب شد، هر کدام ۴۰ درصد است اگرچه، شرکت Equinor از سال ۲۰۱۶ به عنوان پیمانکار بر روی این میدان در حال فعالیت بوده است.

میدان Bacalhau توسط Petrobras برزیل در سال ۲۰۱۲ کشف شد و طبق برنامه‌ی توسعه‌ی فوق، فاز یک شامل: اتصال ۱۹ حلقه‌ی چاه فراساحلی به یک واحد تولیدی شناور شامل واحدهای تفکیک و یک مخزن ذخیره‌سازی (و تخلیه) یا

توقف سرمایه‌گذاری‌های جدید در بخش نفت و گاز برای دستیابی به اهداف زمین پاک

حفاری هیچ معدن جدید زغال‌سنگ یا توسعه‌ی معادن فعلی آن ندارد. سناریوی توقف انتشار آلاینده‌ها تا سال ۲۰۵۰، مستلزم کاهش شدید تقاضای سوخت‌های فسیلی است که در این راستا تا آن زمان، تقاضای زغال‌سنگ حدود ۹۰ درصد و گاز طبیعی حدود ۵۵ درصد کاهش خواهد یافت. تقاضای نفت نیز با ۷۵ درصد کاهش تا سال ۲۰۵۰ به ۲۵ میلیون بشکه در روز کاهش خواهد یافت. ■

در پروژه‌های نفتی و گازی به جز آنهایی که در سال جاری آغاز شده‌اند، ندارد. در مقابل، بایستی تمامی سرمایه‌گذاری‌های جدید به ایجاد تاسیسات تولید انرژی‌های پاک و تجدیدپذیر که آژانس از آن به عنوان "استقرار فوری و گسترده‌ی تمام تکنولوژی‌های پاک و کارآمد موجود" یاد می‌کند، اختصاص یابد. نقشه‌ی راه جهانی آژانس برای تامین انرژی مورد نیاز جهان همچنین اشاره می‌کند که برای دستیابی به این اهداف نیاز به

آژانس بین‌المللی انرژی (IEA)، در اواسط ماه می اعلام کرد که جهان در راستای کاهش و یا توقف انتشار آلاینده‌ها و دستیابی به اهداف زمین پاک تا سال ۲۰۵۰، به هیچ نوع سرمایه‌گذاری جدیدی در صنعت نفت و گاز نیاز ندارد. همچنین گام برداشتن در مسیر کاهش گرمایش زمین نیازمند گذر سریع و بنیادی از سوخت‌های فسیلی به انرژی‌های پاک می‌باشد. بر اساس برنامه‌ی اعلام شده توسط این سازمان، جهان به سرمایه‌گذاری جدیدی

اعطای معافیت مجدد به Chevron برای ادامه‌ی فعالیت در ونزوئلا

و Weatherford International plc نیز که در ونزوئلا فعالیت می‌کنند، اعطا شده است. البته معافیت‌های ارائه شده به شرکت‌های مورد اشاره شامل: تعمیر یا اصلاح چاه، استخدام نیروی کار بیشتر و یا مذاکره در مورد وام‌های جدید نیستند.

به عبارتی، این شرکت‌ها فقط مجاز به انجام فعالیت‌های تجاری هستند که برای حفظ دارایی‌ها، محافظت از کارکنان، اجرای عملیات محدود و یا خاتمه و تکمیل عملیات ضروری و بازپرداخت به پیمانکاران خود باشند.

شرکت‌هایی که شرایط مجوز ویژه‌ی گفته شده را نقض کنند، تحت مجازات‌های دولت آمریکا یا اقدامات مجازاتی دیگر قرار خواهند گرفت. ■

۲۰۲۱ در این کشور به فعالیت ادامه دهد. معافیت اعلام شده در اول ژوئن نیز، هشتمین مجوز ویژه‌ی عملیاتی است که آن شرکت از دولت آمریکا دریافت کرده است.

شورون پس از دستور خروج از ونزوئلا، ارزش دارایی‌های خود در آن کشور را مجدداً ارزیابی کرد که به دلیل کاهش قیمت‌های نفت با کاهش ارزش ۲/۶ میلیارد دلاری آن در ۳ ماهه‌ی دوم ۲۰۲۰ و کاهش ۱۶۰ میلیون بشکه از ذخایر اثبات شده‌ی نفت خود روبرو شده بود.

البته، بر اساس شرایط معافیت اعلام شده‌ی اخیر، مجوزهای مشابهی به ارائه‌دهندگان خدمات میداین نفتی آمریکایی (OSP) از جمله: شرکت‌های Halliburton ، Schlumberger ، Baker Hughes

وزارت خزانهداری آمریکا اعلام کرد، دولت بایدن معافیت شرکت نفتی شورون (Chevron) را برای ادامه‌ی فعالیت محدود در ونزوئلا تا اول ماه دسامبر آینده دوباره تمدید کرد.

این شرکت از سال ۲۰۱۹ علی‌رغم وجود تحریم‌ها، مجوزهای ویژه‌ی زیادی را برای ادامه‌ی فعالیت در ونزوئلا دریافت کرده که آخرین آنها برای دوره‌ی منتهی به پایان ماه نوامبر گذشته صادر شده بود.

در آوریل سال گذشته، کاخ سفید دوباره به شورون دستور داد تا از اول دسامبر ۲۰۲۰ فعالیت خود را در ونزوئلا خاتمه دهد.

اما در نهایت، دولت ترامپ به شورون برای ادامه‌ی عملیات در ونزوئلا معافیت داد تا علی‌رغم تحریم‌ها تا سوم ژوئن

افزایش تولید میدان نفتی "غربی-۲"

این میدان به ۳۰ هزار بشکه در روز خواهد رسید.

بر اساس برنامه‌ی توسعه‌ای توافق شده بین شرکت لوک‌اویل روسیه و وزارت نفت عراق، هدف نهایی این پروژه افزایش تولید از این میدان تا ۳۵۰ هزار بشکه در روز است. ■

افزایش اولیه‌ی تولید این میدان ۳۰ هزار بشکه در روز خواهد بود. به همین منظور در اولین اقدام با حفر یک حلقه چاه جدید در این میدان، تولید نفت از آن تا رقم ۱۰ هزار بشکه در روز خواهد بود که با حفر دو حلقه چاه دیگر طی سه ماه آینده و بهره‌برداری از آنها، تولید

مرحله‌ی آزمایشی افزایش تولید میدان نفتی "غربی-۲" در عراق آغاز شده است. شرکت دولتی نفت بصره در گزارشی اعلام کرد که هم‌اکنون این میدان مرحله‌ی آزمایشی طرح افزایش تولید خود را آغاز کرده است. بر اساس برنامه‌ی زمان‌بندی شده،

ترکیه از یک منبع جدید گاز طبیعی در دریای سیاه خبر داد

خود کشف کرده و قرار است تولید از آن نیز از سال ۲۰۲۳ آغاز شود. به

"آماسرا-۱" با ذخیره‌ای بالغ بر ۱۳۵ میلیارد مترمکعب در آب‌های ساحلی

شرکت دولتی نفت ترکیه (TPAO)، اعلام کرد که یک میدان گازی به نام

این ترتیب، میزان کل ذخایر گازی که توسط ترکیه در یک سال گذشته کشف شده به ۵۴۰ میلیارد مترمکعب می‌رسد. بر اساس گفته‌ی مقامات ترکیه، شرکت TPAO قصد دارد عملیات توسعه‌ی این ذخایر گازی را شرکت‌های داخلی بر عهده بگیرد و نیازی به سرمایه‌گذاری خارجی ندارد.

ترکیه طی سال‌های اخیر عملیات اکتشاف نفت و گاز را در سواحل خود افزایش داده است. اردوغان، رئیس‌جمهوری آن کشور، اکتشافات جدید را راه‌حلی مهم و ضروری برای بسیاری از مشکلات بلندمدت اقتصادی کشور می‌داند از جمله، مشکل هزینه‌ی واردات انرژی که باید به ارز خارجی پرداخت شود. ترکیه در سال گذشته‌ی میلادی ۴۰۵ میلیارد مترمکعب گاز در میدان "ساکاریا" کشف کرد که

بزرگ‌ترین اکتشاف آن در دریای سیاه بود. ترکیه در حال حاضر تقریباً تمام ۵۰ میلیارد مترمکعب مصرف سالانه‌ی گاز خود را وارد می‌کند. مقامات آن کشور انتظار دارند، تولید داخلی گاز، تقاضای گاز کشور را تا ۶۰ درصد افزایش دهد به طوری که مقدار تقاضای آن تا سال ۲۰۳۰ به ۸۰ میلیارد مترمکعب در سال برسد.

بنابراین، اکتشافات جدید گازی، این امکان را به مقامات ترکیه می‌دهد تا با ایجاد رقابت میان صادرکنندگان بین‌المللی، گاز ارزان‌تر را وارد کنند و در نتیجه متوسط هزینه‌ی سالیانه‌ی انرژی مصرفی کشور را کاهش دهند.

از طرفی، بخش انرژی ترکیه با اعلام کشف نفت در ناحیه‌ی جدید فراساحلی در ماه می سال جاری نیز، در صدد است تا تولید

نفت خود را که در حال حاضر حدود ۶۱ هزار بشکه در روز است، به ۶۸ هزار بشکه در روز افزایش دهد. ترکیه همچنین قصد دارد تا فعالیت‌های اکتشافی خود را در دریای سیاه ادامه دهد.

اگر پیش‌بینی‌های بخش انرژی ترکیه تحقق یابد، با حداکثر تولید گاز تا سال ۲۰۲۵، می‌توان حجمی بالغ بر ۳۰ درصد از گاز مورد نیاز کشور را تامین کرد. ترکیه همچنین قصد دارد تا سال ۲۰۲۸ در میدان گازی ساکاریا تعداد ۴۰ حلقه چاه تولیدی جدید حفاری کند که با افزایش تولید گاز، وابستگی ترکیه به واردات انرژی از روسیه، ایران و جمهوری آذربایجان کاهش یافته و هزینه‌ی واردات آن را با قیمت‌های جاری تا حدود ۱۲ میلیارد دلار کاهش خواهد داد. ■

کاهش تعداد نیروی کار فعال در صنایع نفت و گاز انگلستان تا ۲۰۳۰

تحقیقات انجام شده در صنایع نفت و گاز انگلستان نشان می‌دهد که تا سال ۲۰۳۰ تنها نیمی از کسانی که در حال حاضر در پروژه‌های فراساحلی نفت و گاز این کشور مشغول به کار هستند، می‌توانند در پروژه‌های انرژی بدون کربن این کشور مشغول به کار شوند. بر اساس اطلاعات ارائه شده در این تحقیق، این امکان وجود دارد که بخش زیادی از افراد شاغل در این صنایع به تدریج به سمت اشتغال در پروژه‌های تولید انرژی بادی در فراساحل آن انتقال یابند. پروژه‌های فراساحلی انرژی بادی انگلستان بزرگ‌ترین مجموعه در نوع خود در جهان به‌شمار می‌روند به طوری که تا سال ۲۰۳۰ می‌توانند برای ۹۰ هزار نفر، شغل ایجاد کنند. البته سایر حوزه‌های انرژی‌های پاک

مانند تولید و ذخیره‌سازی هیدروژن از آب دریا نیز می‌توانند در همین بازه‌ی زمانی، معادل ۴۰ هزار شغل ایجاد کنند. یکی از نتایج مهم این بررسی نیز اشاره به امکان انتقال ۹۰ درصد از نیروی کار شاغل در بخش‌های نفت و گاز انگلستان به این صنایع جدید است.

دولت انگلستان اخیراً قراردادی با صنایع نفت و گاز کشور امضا کرده که تحت این قرارداد صنایع مورد اشاره موظف به ارتقای فعالیت‌های خود برای رسیدن به تولید کربن صفر تا سال ۲۰۵۰ خواهند بود، به طوری که شرکت‌های فعال در دریای شمال نیز هم‌اکنون متعهد به کاهش ۵۰ درصدی تولید کربن و جمع‌آوری سالانه ۱۰ میلیون تن از آن تا سال ۲۰۳۰ هستند. همچنین بخش صنعت موظف شده است برای دستیابی

به اهداف میان‌مدت و ایجاد ظرفیت تولید هیدروژن با کربن کم به میزان GW ۵ تا سال ۲۰۳۰، رقمی حدود ۱۹ تا ۲۲ میلیارد دلار سرمایه اختصاص دهد. در همین حال تحلیلگران موسسه‌ی وودمکنزی نیز معتقدند که لازمه‌ی تحقق کاهش ۵۰ درصدی تولید کربن تا ۲۰۳۰، برقی کردن جزایر غرب ناحیه‌ی مجمع الجزایر Shetland در سرزمین اسکاتلند، است.

در مجموع، تشدید اجرای قوانین و مقررات آب‌وهوایی و پیشگامی منطقه‌ی اروپا و از جمله انگلستان برای سرمایه‌گذاری در بخش انرژی‌های پاک و با کربن کم، منجر به ایجاد اشتغال و امکان جذب بخشی از شاغلین کنونی فعال در پروژه‌های نفت و گاز کشور خواهد شد. ■

افزایش تدریجی تولید اوپک پلاس به دنبال انتظار افزایش تقاضا

که از ماه مارس سال ۲۰۲۰ بیشترین رقم ثبت شده را نشان می‌دهد. از طرفی، دبیرکل اوپک بیان داشت که عرضه‌ی نفت از سمت ایران، مشکل زیادی را در بازار ایجاد نخواهد کرد زیرا، تولید و صادرات نفت ایران به صورت منظم و شفاف اتفاق خواهد افتاد. وزیر انرژی عربستان نیز از افزایش میزان تقاضا از سمت ایالات متحده و چین ابراز خوشحالی کرد.

وی افزود: تاکنون در حدود ۱/۸ میلیارد دوز واکسن در جهان توزیع شده است که با افزایش تدریجی روزانه‌ی آن تا حد زیادی به افزایش تقاضای جهانی نفت منجر خواهد شد. بیشتر تحلیلگران بازار انرژی نیز انتظار دارند که تقاضای جهانی نفت در نیمه‌ی دوم سال ۲۰۲۱ با قدرت بازگردد و در پایان سه ماهه‌ی چهارم سال تقریباً به سطح قبل از شیوع کرونا برسد. ■

به عبارتی، به برنامه‌ی جاری خود در خصوص افزایش تدریجی میزان تولید نفت طی ماه‌های آتی نیز پایبند خواهد بود. به علاوه، اگرچه انتظارات، حاکی از افزایش میزان تقاضای ماه‌های آتی است اما این تصمیم به دلیل احتمال بالای حضور دوباره‌ی ایران در بازارهای بین‌المللی گرفته شده زیرا، این کشور در حال حاضر از این توافق مستثنی است. پس از اجرایی شدن توافق اوپک در سال جاری، بازارهای جهانی نیز تقویت شده‌اند و نفت خام بیش از ۳۰ درصد از ارزش از دست رفته‌ی خود را در سال جاری مجدداً به دست آورده است. اگرچه احتمال به توافق رسیدن ایران و قدرت‌های بزرگ جهان و احتمال بازگشت وی به بازار، سبب شده تا روند صعودی قیمت تا حد زیادی محدود شود. روز سه شنبه ۲۷ ماه می قیمت نفت خام برنت از مرز ۷۱ دلار در هر بشکه گذشت

اوپک در گزارش ماهانه‌ی بازار نفت خود در ماه می اظهار امیدواری کرد که، تسریع در برنامه‌های واکسیناسیون و افزایش تقاضای سوخت با وجود بحران کرونا در هند، می‌تواند تقاضای جهانی نفت را تا رقم ۹۵/۵ میلیون بشکه در روز افزایش دهد. به همین منظور، اوپک پلاس برنامه‌ی دوره‌ی ماه‌های می تا ژوئیه‌ی خود را برای افزایش تولید نفت تا ۸۴۰ هزار بشکه در روز در ژوئیه مجدداً تایید کرد به طوری که تولید کل اوپک پلاس قرار است در ماه می و ژوئن ۳۵۰ هزار بشکه در روز و در ماه ژوئیه بیش از ۴۰۰ هزار بشکه در روز افزایش یابد. علاوه بر آن، عربستان نیز افزایش تولید خود را برای ماه‌های می و ژوئن ۲۵۰ هزار بشکه در روز در نظر گرفته است. در مجموع، انتظار می‌رود، اوپک پلاس تا ماه ژوئیه حدود ۱/۲ میلیون بشکه در روز نفت خام را به بازار بازگرداند و

ابراز علاقه‌ی مجدد عمان برای واردات گاز از ایران

داشتن و به بررسی پتانسیل انتقال گاز ایران از طریق خط لوله به عمان پرداختند. این دیدار پس از توافق سال ۲۰۱۳ میان دو کشور برای ایجاد یک طرح ۱۵ ساله‌ی صادرات گاز از طریق خط لوله‌ی دریایی انجام شده بود. خط لوله‌ی پیشنهادی در آن زمان ظرفیت انتقال روزانه تا یک میلیارد

احتمالاً به زودی درباره‌ی احیای مجدد این پروژه مذاکراتی با ایرانی‌ها خواهیم داشت. از نظر عمان، فرصت‌های فراوانی برای استفاده‌ی مطلوب از این پروژه وجود دارد. ایران در سال ۲۰۱۶ با وزیر نفت عمان و سه شرکت نفتی بین‌المللی شل، توتال و شرکت گاز کره‌ی جنوبی مذاکراتی

محمد الرومهی، وزیر نفت و گاز عمان در اواسط ماه می اعلام کرد که در صورت احیای برجام، عمان علاقه‌مند خواهد بود که طرح‌های واردات گاز ایران از طریق خط لوله مجدداً احیا شود. وی در این خصوص افزود: ما درباره‌ی خط لوله‌ی ایران-عمان خوش‌بین هستیم که ممکن است در سال جاری نباشد اما

فوت مکعب گاز طبیعی ایران به عمان را داشت. طرح‌های مذکور پس از خروج یک‌جانبه‌ی دولت ترامپ از برجام و بازگشت دوباره‌ی تحریم‌های آمریکا علیه ایران در ماه می سال ۲۰۱۸، مسکوت ماندند.

وزیر نفت عمان گفت: با دقت، این مذاکرات را دنبال می‌کند اما می‌خواهد مطمئن شود که در صورت احیای برجام، این توافق پایدار خواهد بود و هدف مشاجرات سیاسی آتی قرار نمی‌گیرد.

بر اساس آمار ارائه شده توسط اداره‌ی اطلاعات انرژی آمریکا (EIA)، در سال ۲۰۱۷ عمان ۷۷۵ میلیارد فوت مکعب در روز گاز طبیعی مصرف می‌کرد و از سال ۲۰۱۷ که میدان گازی خزان تحت اداره‌ی شرکت BP به بهره‌برداری رسید و تولید میدان را به یک میلیارد فوت مکعب در روز افزایش داد، عمان مازاد گاز داشته است. قرار بود خط لوله‌ی پیشنهادی از میدان گازی عظیم پارس جنوبی ایران به صحار

در شمال عمان احداث شود که در آنجا خط لوله‌ای تا شهر صلاله نزدیک مرز یمن امتداد دارد.

رومهی گفت: این خط لوله می‌تواند تا یمن امتداد پیدا کند. البته، وزیر نفت عمان گفت: علاوه بر صادرات مجدد گاز ایران به یمن، عمان به دنبال استفاده از بخشی از این گاز برای صنعت و افزایش ظرفیت تولید LNG و پتروشیمی خود و ورود به عرصه‌ی تولید هیدروژن است. ■

روسیه تا ۲۰۸۰ نفت دارد

وزیر منابع طبیعی روسیه در اواسط ماه می اعلام کرد که این کشور با سطح فعلی تولید مواد ئیدروکربوری، تا ۵۹ سال دیگر نفت (تا سال ۲۰۸۰) و تا ۱۰۳ سال دیگر گاز طبیعی خواهد داشت.

وی همچنین افزود: حجم ذخایر نفت و گاز روسیه در صورت اکتشاف در مناطق دشوار (از نظر حفاری)، بیشتر از این ارقام خواهد بود. برای مثال، گرم شدن کره‌ی زمین برای اکتشاف و بهره‌برداری بیشتر مناطق قطب شمال روسیه که ۲۵ درصد از ذخایر نفت و ۷۲ درصد از ذخایر گاز آن را در اختیار دارد، فرصت مناسبی را در اختیار آن کشور برای افزایش قابل توجه ذخایر نفت و گاز آن فراهم کرده است.

البته، روسیه در حال حاضر امکانات تکنولوژیکی پیشرفته برای فعالیت‌های اکتشافی و تولیدی در این منطقه ندارد اگرچه با کمک شرکت‌های آمریکایی

فعالیت‌هایی را در این خصوص دنبال کرده است که آن هم به دلیل تنش‌های میان دو کشور، با تحریم‌هایی از سوی دولت آمریکا روبرو شده است.

درآمدهای حاصل از صدور نفت و گاز در بودجه‌ی روسیه نقش اساسی دارند. از طرفی، تولید نفت روسیه در سال گذشته دچار افت شد اما با بهبود بازار جهانی نفت در سال جاری به تدریج افزایش یافت.

پس از فروپاشی شوروی سابق، بالاترین رکورد تولید این کشور در سال ۲۰۱۹ بوده که با توجه به سقوط تقاضا و بهای جهانی نفت در سال ۲۰۲۰، تولید آن به میزان ۸/۶ درصد کاهش یافت.

برخی صحبت‌ها در مورد عبور روسیه از "اوج تولید نفت" در دو سال گذشته پس از کاهش تولید از بالاترین رقم ۱۱/۲ میلیون بشکه در روز در سال ۲۰۱۹ به ۱۰/۴ میلیون بشکه در روز در آوریل بوده که به دلیل توافق کاهش تولید با

اوپک پلاس بوده است.

کارشناسان نفتی معتقدند، به دلایل مختلف فنی و تکنولوژیکی موجود در روسیه، تولید مجدد نفت از برخی از میادین نفتی که تحت‌تاثیر این توافق قرار گرفتند، برای روسیه کار آسانی نخواهد بود.

در گزارشی که در ماه آوریل انتشار یافته، این کشور در برنامه‌ی خود پیش‌بینی میزان تولید نفت، گاز و زغال‌سنگ در سال‌های ۲۲-۲۰۲۱ را کاهش داده ولی برای سال‌های ۲۴-۲۰۲۳ مقادیر آنها بدون تغییر باقی خواهند ماند.

بر همین اساس، پیش‌بینی میزان تولید نفت این کشور در سال‌های ۲۲-۲۰۲۱ به ترتیب از ۵۶۰ و ۵۵۸ میلیون تن روند کاهشی و سپس از ۵۱۷ به ۵۴۸ میلیون تن در سال، روندی افزایشی خواهد داشت. ■